МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 5

Матеріали
Звітної науково-практичної конференції науковців МАУП
“Соціальна практика та теоретико-методологічні
засади модернізації України
(політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)”
м. Київ, МАУП, 30 листопада 2017 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2017

ББК 63.3(4УКР)я43
С76

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 12 від 25.10.17)

Редакційна колегія:
М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко, д-р наук з держ. упр., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор).

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП "Видавничий дім "Персонал", 2008 —

С76 Вип. 5: Матеріали звітн. наук.-практ. конф. "Соціальна практика та теоретико-методологічні засади модернізації України (політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)", 30 листопада 2017 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2017. — 352 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези доповідей учасників науково-практичних форумів МАУП, що відбувались у контексті загальноакадемічної Науково-практичної конференції "Соціальна практика та теоретико-методологічні засади модернізації України (політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)" з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2017
© ДП "Видавничий дім "Персонал", 2017

Алієва-Барановська В. М., Катречко К. С.
Шляхи удосконалення імпортної діяльності суб'єктів господарювання України ... 237

Амбросенко О. П.
Оцінка впливу землекористування на екологічну стабільність агроландшафтів України ... 240

Берестецька Л. М.
Використання нових інформаційних технологій в бізнес-освіті ... 243

Бігдаш В. Д.
Джерела та чинники управління ризиками медичної реформи ... 246

Братусь Г. А., Бабій К. І.
Методологія оцінки ефективності управління бізнесом на ДП ТА "КИЙ АВІА" ... 248

Братусь Г. А.
Застосування міжнародного досвіду у діяльності ринку цінних паперів України ... 251

Головач Н. В.
Реалізація інноваційних підходів до підготовки кадрів в Україні ... 254

Згалат-Лозинська Л. О.
Підходи до удосконалення оплати праці працівників будівельних підприємств ... 257

Дмитренко Т. Л.
Теоретико-методологічні засади управління ризиком в сфері фінансового моніторингу 260

Дорошенко Л. С.
Лізинг як сучасний вид послуг при підборі персоналу ... 263

Дорошенко Л. С., Лапицька Н. І.
Роль аудиту в удосконаленні управління персоналом ... 266

Калина А. В.
Пропозиції щодо регулювання за планового рівня людського розвитку ... 269

Карбовська Л. А., Прокопенко Н. І.
Необхідність та можливість активізації інноваційної діяльності вітчизняних поліграфічних підприємств ... 271

Кобржицький В. В.
Особливості інвестиційної діяльності в туристичному та готельному бізнесі ... 275

Козлова А. І.
Іноземні інвестиції в промисловість України ... 278

Колпаков В. М.
Проблеми методологічного забезпечення модернізації України ... 281

Корінчевська І. А.
Сучасні інноваційні тенденції управління приватним закладом охорони здоров'я в Україні ... 285

Кузнецова А. І.
Підвищення кваліфікації облікових працівників як фактор їх фізичної та психічної адаптації до викликів сучасної глобалізованої економіки та кризових впливів ... 288

Новальська Н. І.
Підготовка фахівців-управлінців для галузі охорони здоров'я в Україні ... 291

Ольшанська О. П., Мороз-Ольшанська Н. В.
Культура як соціально-практичний засіб в процесі модернізації України ... 294

А. В. КАЛИНА
канд. екон. наук, доц., ННІМЕФ МАУП

ПРОПОЗИЦІЇ ЩОДО РЕГУЛЮВАННЯ ЗА ПЛАНОВОГО РІВНЯ ЛЮДСЬКОГО РОЗВИТКУ

Людський розвиток це багатогранна економічна категорія яка характеризує процес розширення можливостей людей обирати шляхи і засоби підвищення якості (стандартів) власного життя. Він може використовуватись як для економічних так і для соціальних процесів. З економічної точки зору людський розвиток пов'язаний з такими показниками як індекс людського розвитку, рівень освіти, рівень життя, рівень добробуту, скорегований реальний ВВП на душу населення. І кожен з цих показників в свою чергу пов'язаний з цілою низкою показників від яких залежить його рівень. Таким чином, складається своєрідна ялинка, де від простих показників залежить більш вагомі, ключові , а від них і людський розвиток. Слід зазначити, що індекс людського розвитку в Україні у 2016 році складав 0743 і по його рівню вона посіла 84 місце серед 188 країн і територій світу. У 2015 році Україна посідала 81-ше місце. Стосовно рівня життя, то протягом 1990–2015 років він зріс ненабагато, тому рівень бідності в країні не зменшується, а валовий національний дохід нижчий ніж на початку 1990-х років. За 25 років він впав на 31,9 % , по цьому показнику Україна найбільше відстає від інших європейських країн (нижчий від нас цей показник лише у Молдови).

В останній час в Україні суспільство має тенденцію к поляризації на два основні соціальні полюси, на одному з них накопичується багацтво, а на іншому – бідність. Таку закономірність не можна назвати свідомою політикою, як не можна назвати і випадковими, стохастичними процесами. Якщо порівняти співвідношення рівня доходів 10 % найбільш забезпечених верств населення до рівня доходів 10 % найменш забезпечених верств населення в різних країнах, то виявиться, що в країнах ЄС показник цей варіює в межах 1 : 5 або 1 : 7; у Японії, — 1:5; в Україні нещодавно у 2013 р. було 1 : 30, а нині вже 1 : 40. Тому в такому неоднорідному суспільстві взагалі не може бути єдиних орієнтирів розвитку.

Україна в Європі по рівню бідності знаходиться на 39 місті з 40 країн. Невдала соціальна політика української влади спрямовала на рішення двох протилежних основних завдань. З одного боку, це підтримка стандартів життя основної маси громадян на мінімально необхідному рівні, який дозволив би уникнути росту соціальної напруженості, з другого — створення умов для економічної реалізації влади найбільш багатих. Те, що існування "середнього класу" необхідне для функціонування стабільного суспільства і сильної держави є аксіомою. Завдання для України полягає в тому, щоб "середній клас" в країні не тільки зростав кількісно і змінювався якісно, але й брав активну участь у створенні громадського суспільства, не був відчужений від процесу формування влади, а відтак став локомотивом економічного, соціального і духовного прогресу. Але, за деякими оцінками, в Україні тільки 5–7 відсотків населення може вважатися представниками "середнього класу" європейського стандарту.

На сучасному етапі проведення ринкових перетворень в Україні стабільність соціальної політики розглядається як необхідний елемент економічної стратегії. По

суті, усі моделі соціальної політики об'єднує три важливих аспекти економіки: якість життя, ефективність господарювання і справедливість, яка не допускає соціальної держави, тому і орієнтуватися повинна на досвід соціальної політики європейських країн. Це особливо важливо в умовах української дійсності, оскільки й досі не вирішенні питання матеріального забезпечення населення, модернізації виробництва, продуктивності та інтенсивності праці, створення нових робочих місць.

Показник скоригованого реального ВВП на душу населення розраховується на одну особу в грошовому доларовому еквіваленті за паритетом купівельної спроможності, співвідношенням цін на "споживчий кошик", що складається з декількох сотень товарів та послуг. В Україні цей показник складає 6535 дол. США. Для порівняння Східна Європа та Центральна Азія мають відносно високий рівень доходів на душу населення, що досягає 11462 дол. США. Цей показник варіює від 20000 до 40000 дол. США у країнах, що є членами Європейського Союзу. В загальному вигляді індекс людського розвитку розраховується за формулою простої середньої арифметичної індексу тривалості життя, індексу рівня освіченості та індексу скоригованого реального ВВП на душу населення [2].

Щоб керувати процесом людського розвитку необхідно створити систему, де б чітко було вставлено взаємозв'язок між показниками нижчого рівня та вищого. Це дало б можливість керувати процесом людського розвитку, направляти фінансові ресурси і людські зусилля на ті напрями, які цього потребують. Така система певним чином нагадує систему індикативного планування, коли в залежності від того, як виконуються намічені показники, залежить рівень виконання контрольних показників. І якщо якийсь з них недосяг запланованого рівня з'ясовуються причини, по яких це сталося. Потім аналізуються встановлені причини, які до цього привели і намічаються шляхи їх подолання. Система запускається знов, при цьому прораховується очікуваний результат і таким чином досягається збалансованість між показниками одного рівня і відповідно досягається один із запланованих показників вищого рівня. Збалансованість показників вищого рівня призводить до досягнення запланованого узагальненого рівня людського розвитку.

Якщо по якійсь причині узагальнений показник не досягнуто, то ітерація повторюється. Таким чином, поступово досягається намічений рівень і при цьому не залишається невирішених питань. "Підчищаючі" нижчі сходинки досягається певний рівень людського розвитку. Оскільки цей процес весь час знаходиться в динаміці, то відповідно показники оновлюються, досягаючі нових і нових рівнів. Проблема виникає в тих випадках, коли встановлюються нові рівні без узгодження із попередніми. Чим більше між ними розрив, тим важче досягти намічені результати.

В той же час Україна знаходиться в контексті європейських процесів і приєдналась до інших країн світу відносно досягнення сталого розвитку до 2030 року.

Джерела

1. Блерта Чела Індекс людського розвитку : Україна падає, що робити // Економічна правда. — epravola.com.ua/columns/2017/04/13/623821/
2. Бікла О. В. Індекс людського розвитку як показник ефективності моделей соціальної політики/ О. В. Бікла // [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Mtpsa/2008/arricle8/Bikla.pc1z
3. Стрижак О. О. Теоретичні основи людського розвитку. — Харків, КНЕУ. — 2011.
4. Ткачук В. О. Людський розвиток: конспект лекцій. — Житомир, 2014. — 101 с.